

SZÉKESTEFÉJÉRVÁR.

TARSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára
házhoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.

Hirdetmény
a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

16. szám.

Szerkesztői szállás: sz. István-utca 176. sz.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székes-
fejérvár” szerkesztőségének ezimzendőik; — a lap ára,
hirdetmények és a hirdetményi díjak Klökner Péter
kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel.
Nyitltérben megjelenő közlemények után három hasábos
petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

✉ Kéziratok nem küldetnek vissza.

A bor zamattjáról és kezeléséről.

(Végén)

Mint már említém, a bornak mielőbbi teljes megéréséhez okvetlen szükséges a léggel való érintkezés; én azonban mégis czélszerűbbnek tapasztaltam a fejtést fejtőgépekkel, miáltal nemcsak a zamatt és szeszrészecskének elpárolgása, de a nálunk többnyire igen kevéssé szellőzött pinczékben roppant mennyiségben létező penész- stb. csiráknak a borba való felvétele is meggátoltatik. Hogy azonban boraimat mégis minél több léggel hozzam érintkezésbe, hordóimat a mennyire lehet, belül tisztán tartom erősebb borkő-lerakódásoktól, miáltal a dongákon keresztül könnyebb az élenynek a borba való szivárgása, de főleg eszközöm ezt az ugynevezett Baumwollenspund-dal. Ezek kifurt akonákba alkalmazott s pamutal kitöltött üvegsövek. E pamuton át a légnak szabad bemenete van a borba, s miután a pamut, melynek meglehetősen erősen kell a csöbe tömve lenni, a rajta átvonuló levegőt, minden abban uszó csiráktól teljesen tisztára szűri, borom e módon kénye-kedve szerint vehet fel élenyt, a nélkül, hogy bármiféle csirák által megmérgezetnék. — Félévig is tartottam már így bort, de legcsekélyebb mértékben sem kapott penészt vagy más bajt.

Meg vagyok győződve, hogy igen sokan helytelenek fogják mondani, miszerint hordóimban nem tőröm meg a vastagabb borkő-lerakódásokat, mert már többeknek sikerült a megromlott bort azáltal hozni helyre, hogy azt régi borkő-lerakódásokkal tett hordókba fejtették le. Ez állítás igazságát én nem is tagadom, de az ilyen bort én másképp szok-

tam orvosolni, s hogy érvényt adjak állításomnak rendszeresen elmondom e feletti nézeteimet is.

A borkőnek az a tulajdonsága, hogy vízben, de nem szeszben oldható; s ez az oka, hogy az nagyobb mennyiségben csak is új borokból rakodik le, az erjedés és ez által a szeszkepződés alkalmával. Már most megtörténhetett, hogy a fent említett megromlott bor azért romlott meg, mert kevés volt savtartalma, azonban borkő-lerakódással telt hordóban több ideig fekve, abból egy részt felvett, s vele hiányát pótolva ismét meggyógyult. Ha nekem beteg borom van, mindenekelőtt szesz- és rögtön utána savtartalmát vizsgálom meg, s ha az utóbbitől 6 czerdrésznél kevesebbet találok, s ha göröcsöm egyéb bajt nem mutat, tudom hogy boromnak savhiány a baja. De mivel azt is tudom, hogy mennyi e hiány, sokkal szívesebben adom neki ezt a mennyiséget bizony meghatározható mesterséges uton, mint borkő burokkal behuzott hordóba való fejtés által, mert ez utóbbi módon az arány, hogy t. i. mennyit vesz fel, kevesebbet vagy többet-e a kellőnél, előre nem levén meghatározható, nem is várható biztos eredményt.

Többektől hallottam már dicsérni a bor tisztítására szűrőgépek alkalmazását. Én a mostanig használatban lévő eféle gépekkel egyáltalán nem tudok megbarátkozni, főleg ha e műtét pinczében hajtatik végre, mert a szesz és zamatt elkerülhetlen nagy részbeni elpárolgásán kívül, ismét csak különféle csirák felvételének vannak a borok kitéve, és én még nem izleltem szénen át szűrt bort, melyen a szénizt teljes kellemetlen szagával együtt rögtön fel ne találtam volna. A fehérnye-részekről már megszabadult bornak szűrésre nincs szüksége; a ki pedig csak is

szűr és nem derít, annak bora egy szűrővel nem tisztul meg, ellenkezőleg, e szűrés alkalmával roppant mennyiségű élenyvel jöven érintkezésbe, teljes lehetetlen, hogy utána, az éleny hatása következtében nemsokára újra meg ne törjék. Egy másodsori, harmadsori szűrés pedig az előbb mondottnál még fokozottabb kártékonyssággal hathat a zamatt és szeszpartamra. Barátja volnék a szűrőnek én is, ha azt légmentesebben lehetne eszközölni.

Végül felemlítém még, hogy a vizahólyagot a következőleg tanultam legegyszerűbben használni:

Tisztított és fehérített orosz vizahólyagot nem szükséges vízben hosszabb ideig áztatni csak egymásután, időközök nélkül két, három vízben megmosni. Mosás után apróra szét kell darabolni, de nem ollóval vágni, hanem inkább késsel tépni. Az így apróra tépelt vizahólyag eszerép- vagy üvegedényben annyi borral öntendő le, hogy az épen el legyen fedve. A mint a vizahólyag a borból kidagad, a bor addig szaporítandó, míg 24—36 óra lefolyása alatt az a benne felolvadt vizahólyag folytan megkocsonyosodván, valami ritka szövöten vagy sűrű szítán átvomatik, hogy az oldhatlan izom és húsos részek kiválasztassanak. E keresztünyomott kocsonya forma folyadék mindig több és több bornak hozzáöntése által hígittatik és habbá veretik. Ha teljes jó eredményt akarunk: e hígított vizahólyag- és boroldatot fél vagy háromnegyed órai időközönként legalább fél nap hosszat kell vernünk. Az nap, melyen e derítőt a borba keverjük, nem kell egészen felönteni, hanem a hordóban mintegy 5 ujnyi lézagot kell hagyni és az akonát beverni, a teljes felöntést másnapra hagyván. *Pethő Imre.*

TÁRCZA.

Az élet tükre.

Tizenkettedik éj.

Hilárius alig tudta kialudni mamorát s szeretett volna otthon maradni, de Lucifer annyira sarkalta őt, hogy rászánta magát az éji kalandra. A mint szálltak a levegőben, egyszerre mintha hópelyhek hullottak volna, elborult előttük a láthatár.

— Mi ez? — kérde Hilárius — a csillagok oly fényesen ragyognak, mintha kiesizolták volna őket s egyre esik a hó.

— Telepedjünk le kissé e ház ablakában, mert itt a családi boldogságnak egyik példányát fogod szemlélhetni, — mondá Lucifer s azzal leszálltak a ház ablakába, honnan a hópelyhek szállingóztak.

Kisded szoba volt az, melynek ablakában helyet foglaltak. A szoba egyik sarkában középkori férfiú ült kétségbeesett arccal, dült vonásokkal, a szoba közepén pedig ifjú hölgy állt, égő szemekkel, kigyult képpel, ajkán tajtékzó dühvel, mint valamely fúria, kezében dagadó vánkost tartva, melynek könnyű pelyhét marokkal szórta az utcára az összezúzott ablakon keresztül, egyre szidva s átkozva a világot, istent és férjét, kik őt boldogtalanságra kárhozták. — Őült e nő? — kérde Hilárius Luciferre tekintve.

— Nem, hanem annál is veszedelmesebb, annál is boldogtalanabb, mert féltékeny.

— Igen, de az ilyen szenvedély mig magát tönkre teszi, mást is boldogtalaná tesz.

— A túlságos féltékenységek rendszeren tébolyda a vége. Betegség ez — mondá Lucifer — rettenetes, gyógyíthatlan betegség, kivált nőknél, mert ebből sohasem gyógyulnak ki, hanem mind-mind mélyebben süllyednek belé. Nézd, e boldogtalan nő a szerelem egész hevével szereti férjét, minden gondolata, minden vágya azé; de egy rettenetes eszme fészkelte be magát lelkébe: hátha férje nem szereti vagy talán mást szeret, minden édelgése, hízalgése csak tettetés, hogy őt elámita, megcsalja s e rémes gondolat üldözi őt, mint felbőszített fenevad s ha a féltékenység erőt vesz rajta, ilyen pillanatban örület szállja meg, tör, zúz, tép mindent, mi keze ügyébe akad és a másik pillanatban, midőn vad dühét kitombolta, lelohadt, mint a tajtékzó tenger, szelid lesz mint a bárány, férje lábához simul, bocsánattért esd, sir, zokog, szégyenli dühögését s férje egy csókja, egy mosolya égi boldogságot varázsol keblébe.

— És e betegség ellen nincs orvosság?

— Nincs — felelé Lucifer — mert e betegség neve szenvedély, és ki e betegségben sínlik, az szárandó inkább mint megvetendő. Nézd meg azt, kinek kártyaszüvedéye van, mint teszi tönkre magát, kárhoztatja éhhalálra családját; de azért kártyára szánja utolsó fillérét is. Nézd meg azt, kinek borszenvedéye van, mint fetreng naponkint a sárban, kitéve az utcagyermek gúnyjának; de azért nem bir javulni, mert a bort többre becsüli, mint becsületét, s újra nekimegy a sárfertőnek.

— Láttam a nőt mint anyát, mint gazdasszonyt, mint feleséget, jer szálljunk haza, mert szemeim letapadnak az álmatlanság miatt, — mondá Hilárius s megcsattogtatván szárnyait hazafelé szállt.

A mint hazafelé tolták a levegőt, egy emeletes ház ablakából gyér világosság tünt fel előttük.

— Nem volna kedved e ház ablakán pillanatra betekinteni? — kérde Lucifer.

— Azt tudod, hogy én sohasem vonakodom a tapasztalásgyűjtéstől, — felelé Hilárius s leszálltak a kiszemelt ház ablakába.

— Mit látsz? — kérde Lucifer a mint az ablakban helyet foglaltak s nézdelték a házban történeteket.

— Agg férfut látok az ágyban s ágya szélén fiatal hölgyet, ki hátát dörzsölgeti; de abban nem látok semmi különöst, ha a nő férje aprólékos szeszélyeit is kielégíti.

— A férfiú, kit az ágyban látsz nem férj, hanem agglegény s a nő kit ágya szélén szemlélsz, nem neje, hanem gazdasszonya, — mondá Lucifer vigyorogva. — Nyalánki Izidor a magasabb társaságok kegyeltje volt egykor. Minden szalon megnyitlt előtte s mindenütt, különösen leányos háznál, tárt karokkal fogadták, kivált a mamák, mert Izidor gazdag és szép volt. A túlságos megkülönböztetés elkapatta Izidor urat s a helyett, hogy kellő időben választott volna magának magához illő házaspárt: addig válogatott a csaknem kínált koszorúban, hogy utoljára meglepte a dör s minden melegség kihült iránta. Izidor ur talált ugyan módot és eszközt, hogy a szakálról elüzze a deret; de

Mai számunkhoz 1½ iv melléklet.

A színházépítő-részvénytársulat

f. hó 17-én tartott közgyűlése.

Elnök: Szögyény-Marich László; jegyző: Juraszék Ferencz.

Elnök megnyitván a gyűlést, a szokásos évi igazgató-tanácsi jelentést ezuttal azért nem tartja szükségesnek, mivel az igazgató-tanács tevékenységéről elég érthető bizonyosságot ad azon tény, hogy színházunk folyton épül s rövid idő múlva a befejezés küszöbén álland, azért a gyűlés tagjainak figyelmét ezuttal a napirenden levő tárgyakra híván fel, az igazgató-választmány lelépését tudatja, minnek kapcsán a rájuk ruházott bizalomért köszönetet mond. A választmány meglehetősen leküzdvén a nehézségeket, ha a várakozásnak teljesen meg nem felelhetett, erői gyengeségének tulajdonítható.

A közgyűlés belátván az igazgató-választmány üdös működését, azt közfelkiáltás útján ujalog megválasztá, de mivel halálozás által a korábbi választmány teljessége hiányossá vált, póttagokul: br. Miske Imrét, Zsombory Edét, Havranek Józsefet, Say Ferenczot és Novák Kálmánt választotta meg.

Az alelnöknek, pénztárnoknak és jegyzőnek farradhatatlan buzgalmukért a közgyűlés jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

A czégbefizetés céljából szükséges aláírások megtételére az elnök, alelnök, pénztárnok és titkár bizattak meg.

Az igazgató-választmány, hogy az építkezés folytonossága csorbát ne szenvedjen, a közgyűlés által az eddigi alap erejéig kölcsönvételre hatalmaztatott fel.

A napirend ki levén merítve a gyűlés feloszlott.

Hatósági élet.

Pályázati hirdetmény. Szab. kir. Székesfejérvár városa köztörvényhatóságánál a 900 frt. évi fizetéssel kapcsolatos közbizalmi állomás üresedésbe esvén, föl-hivatnak az ezen állomás elnyeréséért pályázni kívánók, miszerint kellőleg felszerelt folyamodványaikat f. évi április hó 25-ig a városi hatóság ígató-hivatalához benyújtani el ne mulasszák, minthogy netalán további igényeknek hely nem adathatik.

Megjegyeztetik egyuttal, miszerint maga a választási cselekmény az 1870. XLII. t. cikk értelmében a legközelebb vagyis 1873. évi április havának 28-ik napján tartandó rendes havi közgyűlésen fog megejteni.

Kelt szab. kir. Székesfejérvár városának 1873-ik évi mártius hó 27-én tartott közgyűlésen hozott határozatából. — Novák Kálmán m. k., polgármester.

— A legutóbbi újonczosítás alkalmával 251 egyén lett fölülvizsgálatra kijelölve, kiknek a szokásos módon Pestre leendő felszálltatása az államnak körülbelül 1160 forintjába került volna. A megye alispánja azon javaslattal fordult tehát a honvédelmi miniszteriumhoz, hogy költségkímélés tekintetéből sokkal cél-szerűbb volna, ha a bevett szokást mellőzve a fölül-vizsgáló bizottság itt helyben végezné teendőit. E javaslat alapján a honvédelmi miniszter értesítette a megyei alispánt, hogy a fölülvizsgáló bizottság Benárd Lajos osztálytanácsos elnöke alatt a helyszínére fog küldetni s május hó 7. és 8-án a Veszprémből ide rendelt, 9. és 10-én pedig a megyebeli egyének fog-nak fölülvizsgálat alá vétetni.

a homlok és arcz redőit semmiféle szer el nem simithatta s Izidor uron meglátszott, hogy elverte az idő rajta az 50-et. Leányos házaknál hamisított fejfel is szívesen látták; de nem mint kiszemelt völegényt, hanem mint leendő násznagyot, a ki főköztől alá szerzendő Ilka, Irma, Juczi, Vilma stb. hugoskát. E megkülönböztetés nem volt Izidor ur inyére, mert ő szerelem után vágyott, mert ő imádatni kívánt, s hogy e vágyát kielégíthesse, szemeit Luizára, szép gazdasszonyára vetette. Luiza szép és deli nő volt, nem is vonakodott a szerelmes pillantásokat viszonzni, örömet megállapodott, ha ura egyet csipett kövéres ajkán, nem fordította el fejét, ha Izidor ur erőszakkal csókot nyomott rózsapiros szájára s így aztán hetek múlva szorosabb lett a viszony s lazább az alárendeltség. És e változásnak senkiesem örült annyira, mint Luiza kisasszony, mert talán mondani sem kell, hogy pár hónap múlva a czime már „kisasszony“ lett; örült pedig azért, mert ismerve az életet, elgondolta, hogy belőle még tekintetes vagy ha akarja, nagyságos asszony is lehet.

Eleinte csak meg-megállapodott a tekintetes ur szobájában, majd pillanatra leereszkedett az ajtónál álló székre, később bevitte kötését, utójára a divánra ült, oda a tens ur mellé és elbeszélgettek szépen, bizalmasan, mintha férj és feleség voltak volna. Eleinte csak behordta az ételt s távozott, majd megkérdezte, hogy izlik-e, később maga is megízlelte a tens ur tányérjáról, utójára magának is terített, leült az asztalhoz s együtt eszegettek, mintha egy test s lélek voltak volna és ezt nagyon természetesen tartotta Luiza kisasszony, mert ha már egyben s másban kö-

Egyletek és intézetek.

Beküldetett szerkesztőségünkhez:

1. „Jelentés a fejemegyei közkórház állapotáról.“ A közkórházban mult év folytán ápolást nyert 386 beteg és pedig 285 férfi és 191 nő. Ezek közül megyebeli volt 205, vidéki 181. Nemzetiségre nézve volt magyar 333, karinthiai 3, cseh 10, olasz 20, horvát 1, svájci 1, gráci 4, kasseli 1, morvaországi 6, siléziai 2, trieszti 2, erdélyi 1, ausztriai 1, krajnai 1. Az ápoltak közt legtöbb volt 20—30 s a 10—20 év közti, legkevesebb a 10 éven alóli és 80-on felüli. Az összes ápolási díj, egy napra 50 krt számítva, 4057 frt 50 krt tesz, gyógyszerre kiadatot 480 frt 33 kr. Az összes ápoltak közül meghalt 23. A közkórház jelenleg 40 ágygyal s 2 tébolyszobával rendelkezik s alaptőkéje 39,624 frt 56 kr. — A közkórházi bizottság tagjai a következők: Venosz Imre (elnök), Kenessey Kálmán, Zlinszky István, Molnár Imre, Márkus István, ifj. Szögyény László, Horváth Imre, Korniss Antal, Fekete János, Zalay Alajos, dr. Eltér József, dr. Varga Zsigmond, dr. Kövesy Ferencz, Toth István, Lovász Sándor (jegyző).

2. „A székesfejérvári jótékony nőegylet évkönyve 1872-ik évről.“ Az egylet tagjainak száma mult évben volt 198; és pedig 65 alapító, 133 rendes. Elhunyt az alapítók közül 3, u. m.: Horváth Dezsőné, Karl Györgyné, Réh Jánosné; a rendes tagok közül Horváth Józsefné. Az egylet mult évi összes bevétele volt 9435 frt 35 kr.; kiadása 2749 frt 50 kr. Ez utóbbi összegből házi szegények közt kiosztatott 2749 frt 50 kr, a városi kórházban levő aggok ruházatára fordított 60 frt, kezelési költség volt 90 frt 96 kr. Pénztári maradvány 6355 frt 48 kr, rendelkezésre áll 169 frt 41 kr. Az idei tagok száma 175, 46 alapító (Ezt a különbséget nem értjük. Szerk.) és 129 rendes tag. Az egylet tisztviselőinek s választmányának névsorát a választási közgyűlés alkalmával már közöltük.

— „A katolikus néptanítók székesfejérvári egyleténél“ ez évi közgyűlését dr. Say József elnök követező beszéddel nyitotta meg:

Tekintetes közgyűlés! A „katolikus néptanítók egylete“ működését azon alapon, melyen az létesült, az idén is tovább folytatta; viribus unitis, századunk e nagyhorderejű eszméje lelkesítő egyletünket és léte-síté azon eredményt, melyet a t. közgyűlés elé terjesztünk.

Egyletünk rövid fennállása óta, már is oda fejlődött, hogy a tanítói kar önértéket, a tanítókat iránti tisztelet és elismerés mindinkább szilárdul, úgy, hogy mindenki örömmel vallhatja magát e tanítókar és egyletnek tagjának. Mindinkább mutatkozik a részvét egyletünk iránt a nagy közönség részéről, mindinkább fejlődik a tanítókarban a buzgalom önképzetetésük iránt, mi méltán jogosít azon reményre, hogy egyletünk tanítói testülete képes leendő nagy és nemes hivatásának megfelelni; úgy szinte közművelődésünk és közérkölciségünk fejlesztésében, nemzetiségünk terjesztésében az őt illető helyet betölteni.

Mi egyletünk szellemi működését illeti, ez tartott 9 választmányi ülést, 9 rendes és két rendkívüli közgyűlést, ezen gyűlésekben a rendes s szokott folyó tárgyakon kívül 11 részint gyakorlati előadás, részint elméleti felolvasás tartott, melyekből a közgyűlés azon örvendetes tapasztalást szerző, hogy a tanítókar

zúsek voltak, egyben s másban meg miért lettek volna különcök.

Azonban bármily szigorú gazdasszony volt is Luiza kisasszony a cselédek irányában s bármily takarékos volt is a kiadásokban, Izidor ur gazdasága nem igen ment előre, mert Luiza kisasszony nem levén biztosítva a jövőről, nagyon sokat takarított félre, hogy legyen szemeit gyászos özvegyiségében mire vetnie szépen nevelkedő apátlan árvaival és Izidor urnak az ily gazdálkodásra szemet kellett hunyia, mert Luiza kisasszonynak meglehetősen hosszú és éles nyelve volt, ha neki eresztette, Izidor ur pedig nem igen szerette, ha valaki nyelveli.

Nyalánki Izidor ur most már a hatvan felé ballag s Luiza kisasszonyt hátdörzsölőnek használja; de látod: a ló is, mig paripa, angol nyereg alatt jár, ha megvénül, taligavonó lesz, mint a számár. Luiza kisasszonynak is voltak szebb napjai; de azok letűntek s most nincs más feladata, mint egyengetni az utat a tekintetes, vagy ha Isten is úgy akarja, a nagyságos asszonysághoz és erre legalkalmasabbnak tartja az ily csöndes esti órákat, a mikor tanuk nélkül főzheti tervét s buzoghatja ki szíve érzelmeit.

— Ugyan ha én nem volnék, ki dörzsölné a hátadat? — így törte meg Luiza az eddigi hallgatást.

— Tehát a bizalmas „te“ hangon foly köztük a társalgás? — kérde Hilárius csudálkozva.

— Négy szem közt „te,“ idegenek előtt „tekin-tetes ur“ és „Luiza te“ a megszólítás — felelé Luczifer.

— Igen, de te itt vagy — dadogá Izidor ur a dagadó vánkások közül.

szakképzettsége és gyakorlottsága tetemes előhaladást tanusított.

Az egyletnek van 5 szaklapja és 3 más közlő-nye, összesen 8. Az egyleti könyvtár 802 kötetet tartalmaz, melybe az idén Vörösmartynek jeles művei is megszerestettek.

Az egylet a magyar királyi földrajzi társulathoz lépett és ennek előnyeit és javadalmait élvezi.

Továbbá Farkas természettanítóját költségén adta ki, melyből rövid 5 hónap alatt már 800 példányt árusított el, jelöl annak, hogy a mű szakavatótsággal iratott.

A mi egyletünk tagjainak számát illeti, jelenleg van 12 alapító, 28 pártfogó, 60 rendes és 41 tiszteletbeli tag. Az alapító tagok az idén: Simor János országunk mélyen tisztelt primása, nagyságos Nyirák Ignác nagyprépost, főtisztelendő Prifach József esperes és t. cz. Orávszky László tanító. Egyletünk anyagi állását tekintve, pénztára mintegy 2000 forintról rendelkezik, melyhez kegyes adományokkal járultak; Simor János országunk hercegprimása 200 forinttal, méltóságos Jekelfalusi Vincze megyés püspökünk 50 forinttal, nagyságos Venosz Imre kanonok 150 frtos színházi részvényt, nagyságos Matuska János kanonok 50 forinttal, Klökner Péter könyvkereskedő 25 forinttal s a szegény tanulók részére 25 frt. értékű könyvekkel, Pribek Béla 1 darab császári kir. arany-nyal, főtisztelendő Stekl Alajos esperes-plébános 15 forinttal, főtisztelendő Lajos József plébános 20 frtal s nagyságos Pellet kanonok 9 forinttal. Továbbá még több nemeslelkű férfiú könyveket ajándékozott, kiknek az egylet részéről hálás köszönet mondatik, s különösen nagylelkű főpapjainknak, kiknek nemes adakozásuk és kegyes pártfogásuknak köszöni egyletünk legnagyobb részét létét és fennállását. Ez tek. közgyűlés az egyletünk ez idei működéséről szóló kimutatás, melyet a tek. közgyűlés elé terjeszteni szerencsém van.

Levelezések.

Székesfejérvár, április 10. 1873.

Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapjának folyó évi 13-ik száma kintető méltánlylattal emliti fel ama csekély fáradozást, melyet a „Vörösmarty-tér“ rendezése és ápolása körül kitaláltam kifejténi igyekszem. Fogadja e kiváló figyelemért legőszintebb köszönetemet s egyuttal engedje meg, hogy néhány szóval egy-két megjegyzést tehessen épen a „Vörösmarty-tér“-re vonatkozólag.

Köztudomású tény, hogy városunk e legszebb terét a nap legnagyobb részén át főképp nöcselédek, dajkák s az ezek kíséretében levő gyermekek látogatják, kik, kivált az utóbbiak, nehezen tudják megállni azt, hogy kedvtelésből virágokat ne szedjenek, sőt néha a gyengébb csemeték apró galyait is le ne tordolják s szaladgálás közben a gyepre s virágokra ne tapossanak.

Ez okból jónak látom én tisztelettel felkérni a t. szülőket, méltóztassanak cselédeiket, sőt gyermekeiket is arra figyelmeztetni, hogy a helyet, melyet üdülés és szórakozás kedvéért keresnek fel, csupán annyira vegyék igénybe, hogy a növények sértése s a virág-ágak letaposása által mások üdülésének és szórakozásának se vessenek gátot.

Bátor vagyok egyuttal felkérni azokat is, kik séta alkalmával ebeiket is magukkal járattják, szíveskedjenek ügyelni arra, hogy azok másutt találjanak

— De ha már nem leszek, ha...

— Csak nem akarsz meghalni? — mondá Izidor megütöközve.

— Halmi nem; de hát itt tengjem le az életet te melletted, a világ csúfjára, hogy ha majd behunyod szemedet, éhes rokonaid ebként üzzenek ki a házból gyermekeimmel, kik a tieid is?

— Már megint a régi nóta kedves Luizám!

— Könnyű neked félvállról venni a dolgot, mert ha én távoznám, vagy meghalnék, te könnyen kapnál hátdörzsölőt; de ki vet szemet rám és gyermekeimre, kik a tieid is, ha te nem leszesz?

— Hányszor mondtam már édes Luizám! hogy gondoskodni fogok rólad — vigasztalá Izidor — és gyermekeidről — tévé hozzá kis szünet után.

— Kik a tieid is, — egészíté ki Luiza.

— Kik az enyéim is — nyögé Izidor.

— Köszönöm én az olyan gondoskodást, ha mint az obsitosnak garaspénzt adnak, hogy abból éljen s gyógytassa csatákban nyert sebeit; köszönöm én az olyan gondoskodást, ha néhány ezer forintot adsz azért, mert feláldoztam érted ifjúságomat — mondá Luiza csaknem zokogva. — De ha már nem leszesz — folytatá — s azt kérdik szegény gyermekeimtől, kik a tieid is, ki volt apátok? azt kell felelniök: nem volt apánk; ha azt kérdik tőlem, hol van a gyermekek atyja? azt kell felelnem: nincs s nem is volt apjok. — Itt már hangos zokogásban tört ki Luiza s ráborulván Izidor urra, csöközönnel halmozta el nyakát és vállait és ha látni lehetett volna Izidor ur vánkossa fojtott arcát,

tért a ficzkádozásra, s ne a „Vörösmarty-tér“ utain s gyepágyain.

A mit én e tér gondozásában elkövetek, azt legnagyobb készséggel s örömmel teszem, de ez önzetlen fáradozás, ha még sokkal nagyobb volna is, csak úgy termi meg gyümölcsét, ha annak sikerét a t. közönség gondja s figyelme biztosítja. Az egy-két sétány, melylyel birunk, az összes közönség élvezetére szolgál s azok felvirágzásának és épségben való fentartásának érdeme nem egyesek, hanem az egész közönség kezébe van letéve.

Fogadja t. szerkesztő ur hazafiai üdvözetemet.

Barkáts Gusztáv.

Pest, ápril 11. 1873.

Tekintetes szerkesztőség! Még egyszer — s egyszerűsággal ez ügyben utoljára — leszek bátor a tek. szerkesztőség szívességét igénybe venni, midőn a következő sorok felvételét kérem:

Miután a „Vértesalja“ folyó hó 10-én megjelent számában a „Fejérmegyei kör“ feletti vitaközlés csaknem teljesen személyem elleni ideetlen erőlködéssé fajult: a nemes ügy méltóságán alólinak tartom a vitát e téren folytatni, azt ajánlván a nevezett lapnak, hogy mások — mielőtt valamely dolognak czélszerűségét vitatná — jó lesz előre kitudni, hogy mit is akar ő tulajdonképen megátadni s akkor azután az enyémhez hasonló keserű megátadásoktól s az övéhez hasonló sületlen — mert nem e tárgyhoz szóló — védelemről meg lesz kimélve.

Kuti József.

Bodmér, ápril 13. 1873.

Tekintetes szerkesztő ur! A „Népszázlója“ című lap folyó évi 11-dik száma tanügyi rovatában Fejérmegyéből következő hírt közöl:

„Dobozban a községi iskola, szemben a szomszéd felekezeti iskolákkal, a lehető legnyomorultabb állapotban van. Az iskolaépületnél az ől is tisztesebb. A gyermekek minden rend nélkül falóczákon ülnek. S ezen nyomorúságos állapotot az 1/16 mértföldnyire lakó tanfelügyelő tétlenül nézi.“

Hogy e közlemény a legutolsó pont kivételével teljesen igaz, elismerem és én az igazság és méltányosság érdekében csakis erre teszek pár észrevételt.

Merő rágalom azt állítani, hogy Fejérmegye tanfelügyelője a községi iskola esetét szomorú állapotát tétlenül nézi; mert ha tudósító csak valamennyire ismerős is az ottani községi iskola ügyeivel, nem tagadhatja, hogy a mulasztás vádjá az ottani községet illeti, mely az iskolának fundust adni éppen nem akar maig is, az állam által megvásárolt telekre építkezni nem enged s így bizony a levegőbe maga a kormány sem építhet. Viszont azt sem tagadhatni, hogy e rendetlen állapotok daczára a tanító az 50/100 adót 3 év óta mint fizetésjavítást élvezte; úgy a magas miniszteriumtól a jelenlegi tanító a fizetést huzza s bizonyára mind ez nem onnét van, hogy ezt az 1/16 mértföldnyire lakó tanfelügyelő tétlenül nézi.

Kiváló tisztelettel maradtam — Darabos Lajos, községi tanító.

Megyei és városi hírek.

— **Lapunk f. hó 6-diki számában** a moóri dalárdának egy czáfolata jelent meg az ellene bizonyos Orley Kálmán által irt s a „Vértesalja“-ban köz-

annak szemében is lehetett volna egykét érzékeny könyvet felfedezni.

— Luiza! ne repeszd meg szívemet—rebegé fojtott hangon,—mond, mit tehettek érted?—tevé utána, nyájasan tekintve fel a könyázattá vánkosok közül mint a nap, midőn ragyogó sugarait kilöveli az esővel terhelt fellegek mögül.

— Adj nevet gyermekeimnek, kik a teid is,—rebegé Luiza az érzékenyülést hangján.

— Majd meggondolom, mert látod kényes húrokat pengetsz.

— Hát nem vagyok-e elég szép, elég művelt arra, hogy velem bárhol is arczpirulás nélkül fölléphess?

— Szép is vagy, művelt is vagy.... de....

— De cseléd vagy, nemde ezt akarod mondani — vágott közbe Luiza. — Nem gondoltad ezt ugy-e mikor az első szerelmi csók elcsattant ajkunkon? Jól van.... én csak cseléd vagyok — folytatá dühösen felugorva — mint cseléd rügtön távozni fogok, később vagyok kenyeremet koldulásal keresni, mint.... — tovább nem folytatá, hanem indult az ajtó felé.

— Luiza! kedves Luiza! ne hagyj el, nélkülied nem élhetek — dadogá Izidor ur, félig kikelve az ágyból.

— Én pedig megélhetek a tekintetes ur nélkül, — válaszolá Luiza erősen tartva, de azért nem mozdítva az ajtó kilincsét. — Én nem maradok, megyek, kutba ugrom, gyufát eszem, torkom vágom, — szaporázá; de azért nem mozdult az ajtótól.

— Luiza te! csak nem ment el az eszed, holnap paphoz megyünk.

lött tudósításra vonatkozólag. Most a „Vértesalja“ legutóbbi számában Keresztury Ödön megtámadja a dalárdát, a mennyiben az az ottani nőegylet báljára is tett néhány megjegyzést s azt adja utasításul, hogy ha a dalárdának Orley Kálmánnal van baja, végezzen azzal s ne forduljon a nőegylet ellen stb. Hogy miért veszi Keresztury ur az igen tisztelt nőegylet védelmébe s miért ront neki a dalárdának, ehhez nekünk semmi közünk s erre mi is csak azt mondhatjuk, hogy a kivel baja van, végezze azzal. De Keresztury ur levelében úgy emlékszik meg a moóri dalárdának lapunkban megjelent leveléről, mint „állítólag“ be-küldöttől, melyről nem hiszi, hogy azt akár a dalárda elnöke, akár annak egyes tagjai aláírnák. E gyanuskodással szemben, mely féligmeddig a gyanúsítás határába csap át, szükségesnek tartjuk kijelenteni, hogy a kérdéses moóri levél, melyet nem épen roszt előérzetből megőriztünk, a moóri dalárda hivatalos pecsétjével van ellátva s e levélnek nehány, épen a nőegyletre vonatkozó s kissé pikáns színezetű részét csakis azért kellett megtörténni gyanánt elfogadnunk, mivel a levél alatt egy társulat hivatalos pecsétjét láttuk. Ebből meggyőződhetik Keresztury ur, hogy e levelet nem magunktól találtuk ki s talán azt is belátandja, hogy hitelességében legkisebb okunk sem lehetett kételkedni; ha tehát a dalárdával van baja, ne éljen a nyilvánosság terén oly kifejezésekkel, melyeknek csorbult éle lapunk ellen látszik intézve lenni.

— **A Sóstóhoz vezető sétány** — mint ezt már több ízben tapasztaltuk — néhány uri ember kénykedve szerint lovaglásra használja, sőt benn az erdőben is igen gyakran lehet látni vágatott lovasokat. Ez a jó szokás kétségkívül a katonaságról ragadt rá a polgári egyénekre, de azért azt hisszük, hogy egy-két figyelmeztető tábla segítségével eljélt lehetne venni mind annak, hogy a sétányon, melyre nagyon ráfér a gondozás, a sétálók háborítatlan járhasanak, mind annak, hogy az erdőben üdülést keresők ne legyenek kénytelenek még nagyobb port nyelni, mint a menyenyi a sóstói erdő feneketlen homok talajából úgy is mindenkinek elég nagy mennyiségben kijut.

— **Say Rudolf** urat, ki a tevékenység terén küzdők között mindig első helyen szokott járni, névnapja alkalmakor folyó hó 16-án a kereskedelmi ifjak önképző körének tagjai küldöttség által üdvözölték, neki boldog számos névnapot kívánva. Mi őszintén és melegen csatlakozunk a kereskedelmi ifjak emez üdvözléséhez, óhajtván, hogy e tevékeny polgár s önzetlen hazafi sokáig éljen!

— **Halálozások.** Stauber Róza férjzett Róth Vilmosné, ki alig 5 hét előtt esküdt örök hűséget szíve választottjának, pár napi betegeskedés után f. hó 10-én Budán jobb létre szenderült. A szép és művelt lelkű ifjú nő kora halála általános megdöbbenést okozott ismerősei körében s nem egy arcra facsarta a részvét és fájdalom könyvét. Nyugodjanak békével a szelid lelkű nő porai! A mélyen megszorított szülők és testvérek pedig leljenek vigaszt abban, hogy e földön minden mulandó. — **Posztóczy Károly** földbirtokos Vaalban folyó hó 11-én elhunyt. Béke hamvaira.

— **A belügyminiszter** folyó hó 17-én táviratot intézett a megye közönségéhez, melyben az iránt kér rögtön felvilágosítást, vajjon igaz-e, hogy József főherczeg ő fensége hatvani pusztájára a napokban rablók törtek volna. A megye alispánja rögtön megtevé-

— Nem hiszem, és azt sem hiszem, ámitás, türes beszéd, hazugság, százszer is hallottam, nem igaz.

— Itt a kezem.... holnap Isten úgy segítjen paphoz megyünk, — erősíté Izidor ur.

E boldogító szavakért száz csók jutalmazta a há-lóba kerített Izidort.

— Luiza deli, szép nő, miért vonakodik ez a rokkant aglegény nőül venni? — kérdé Hilárius.

— Mert talán tapasztalásból tudja, hogy az ily kénytelenkelletlen házasságok többnyire boldogtalanok szoktak lenni s pár hét múlva mindkét félnél beállanak a megbánás napjai, — felelé Luczifer. — A rok-nok elfordulnak a betolakodótól, társaságokban megvetik, lenézik az ily új tensasszonyt, a mi őt sérti, a férjjet pirítja. Majd a férj magánosan jelenik meg, a nő otthon unatkozik. Ebből szöváltás keletkezik: „miért vettél el, ha szegyenlesz velem lenni?“ „miért kötötted magadat nyakamba?“ „boldogabb volnék, ha sorsomhoz illően mentem volna férjhez,“ „boldogabb volnék, ha rangomhoz illő nőt vettem volna el,“ „rokonaid lenéznek“ „engem pedig megvetnek“ s az eféle apró esetpatékok gyakran megkeserítik az ily házasságot.

— Ebből az a tanúság — felelé Hilárius, hogy vagy idejében vagy soha, mert a ki e szabály ellen vét: többnyire gazdasszonyát emeli maga mellé s az ily visszás házasság mindig keserű gyümölcsöket szokott teremni. Egyébiránt tevé hozzá — nem jó lenne ismét falusi kalandra rándulni?

— A mint akarod — mondá Luczifer s elsuhan-tak az ablakból.

(Folytatása következik.)

a kellő lépéseket, kiderült, hogy e hir teljesen valótlan. Mi magánaton úgy értesültünk, hogy legközelebb Vasánits László fel-csuthi birtokos házába tört be 8 fegyveres rabló s nagyon valószínűnek tartjuk, hogy a főnebbi téves hir innét vehette származását.

— **Bieskén** folyó hó 14-én, vagyis husvét-hét-főn a vendéglő nagytermében igen kedélyes tánczvi-galmat, úgynevezett „csuszabált“ rendeztek. A jöke-dvet Csányi Pista fel-csuthi népzenező zenekara is fokozta s a mindkét nemből képviselt szép számú fiatalság egész reggeli 5 óráig szakadatlan kitartással járta a tánczot, pedig az eléggé fárasztó csárdásokat háromszor, négyszer is ismételték. A jelenvolt hölgyek közül tudósítónk Juraszek Kégl Fanni, Gánóczy Kégl Janka, Mihályfy Csigaházy Francziska, Kégl Róza, Letenyey Vilma, Nagy Eugenia urhölgyeket említi fel, megjegyezve, hogy még sok kiváló, de általa nem ismert jelenlevő nevét legjobb szándék mellett sem sorolhatja el. Szünóra alatt magyaros társas vacsora volt. Az egész sikerült mulatság létrejötte Poór Gusztáv urnak köszönhető. (R. F.)

— **A br. Bajzáth-házból** a budai útra vezető csatornára már egyszer felhívtuk az illető hatósági közegek figyelmét s annyi eredménye lett is felszólá-lásunknak, hogy az elhagyott állapotban levő nyílt csatornát befedték. Hanem mit ér mindez, ha azért a csatorna torkából a budai útra ömlik ki az istállók minden nedvessége, mely némely napon a felútat el-árasztja s kiállhatlan büzével megundorítja a járó-ke-lőket. Talán csak nem fogunk újra visszaesni abba a boldog korba, mikor még megengedték, hogy a Zi-chy-házból, mely különben is a városi közlekedés egyik legnagyobb akadályá, a földszinti ablakon át egyenesen a járó-kelők orrába csapjon az istállók büze?! Akkor azután segíthetjük, rendezhetjük a vá-rost, ha más oldalról egyeseknek tisztatlansági szába-dalmakat osztogatunk! A ki saját házában lovakat tart, tartsa meg az azzal összekötve levő kényelmet és kel-lemetlenségeket is magának, mi nem kérünk sem egyikből, sem másikkól.

— **A moóri** jótékony nőegylet saját pénztára javára folyó hó 16-án gyermek-szinielőadást rendezett, melyen a dalárda is közreműködött. Az előadást szép számú közönség élénk érdeklődéssel nézte végig, az előadás végeztével pedig a táncmulatság vette kez-detét, mely jó kedvtől fűszerezve a reggeli órákig tartott.

— **A helybeli királyi törvényszéknél** megürese-dett királyi alügyészi állomásra az igazságügyminisz-ter végre-valahára Várady Mihály köz- és váltó-ügy-védet nevezte ki.

— **Siófokon**, mint hírlik tengeri fürdőt akar egy részvénytársulat felállítani. A részvénytársulat élén gr. Festetics Pál áll s a társulat egy millió részvénytörké-vel nagy szállodát, lakházakat s egyéb fürdői építke-zéseket akar létesíteni. A szükséges területeket a veszprémi káptalanról kapják.

— **A bérkoesisok** részére végre azt a bölcs rendeletet adta ki a városi rendőrség, hogy a szűk, de élénk forgalmu kaszárnya-utczában a sebes hajtás tilos. Midőn örömmel üdvözöljük e rendeletet, egyuttal kérjük is a rendőrséget, hogy igyekezzék e szüksé-gessé vált rendeletének tartós érvényességét szerezni; ne csak úgy legyünk a hajtással is, mint a városház előtti járdával, melyet maig sem sikerült az ácsorgók-tól megtisztítani.

— **Halálozás.** Néhai Pellet Antal uradalmi kormányzó özvegye szül. Pfundstein Karolin f. hó 12-én d. u. 4 órakor élete 52-ik évében Bodaikon jobb létre szenderült s hült tetemei 14-én tétettek nyugalomra az ottani sírkertben. Nyolcz gyermek, köztük dr. Pellet Ödön helybeli belvárosi esperesple-bános, siratja a derék nő és jó anya elhunytát. Aldás emlékére.

— **Embertelenség.** A városház melletti kis közben a napokban egyik koreszmáros oly kegyetlenül és hu-zamosan verte cselédjét, hogy ennek fájdalomkiáltásai az egész környéket betöltötték s azok, kik önkény-telenül tanui voltak az embertelenségnek, joggal meg-botránkoztak e hallatlan durvaságon. Miután igazság-szolgáltatásunk nem valami sok orvoslatozt nyújt a cselédkínzás ellen, bátrak vagyunk az ilyen nemem-bereket a kapitányság rövid utu s hozzájuk méltó pártfogásába ajánlani.

— **A vértesaljai** helv. hitv. egyházmegye szo-kott évi közgyűlését május 14-kén K-Nyéken fogja tartani. Az ügyiratok nt. Koncz Imre urhoz, mint az egyházmegye főjegyzőjéhez küldendők.

— **Hymen.** Perlaky István jövő hó elsajén vezet-i oltárhoz Kulcsár Anna kisasszonyt, néhai Kulcsár Jó-zsef beszélyirő és volt városi aljegyző nővérét. Bol-dogságot kívánunk frigyükre.

— **Kápolnás-Nyék** községben a megüresedett jegyzői állomásra folyó hó 5-én Markhot Józsefet vá-lasztották meg.

— **A Hahn** testvérek kereskedésében, mely dú-san fel van szerelve mindennemű divatcikkkel, pár nap óta egy mesteri kéz által készített indiai sál lát-ható, melynek értéke 3000 frank. A tulajdonosoktól, kiknek minden törekvésük oda irányul, hogy a kö-zönség igényeit teljes mértékben kielégítsék, ama ki-jelentést vettük, hogy e valóban ritka szépségű sál

az érdeklődő közönség bármikor megtekintheti kereskedésükben.

— **Ambrózy Ferenc** ügyvéd, városunk e köztisztelőben s szeretetben álló fia, kit legközelebb polgártársai bizalma a lövész-társulat főlovászmesterei polgárára emelt, már napok óta a legaggasztóbb beteg. Szívülről kívánjuk e betegségnek lehető legjobbra fordulását. (Lapunk bezártakor vesszük a hirt, hogy a halál e jókívánatunkat megelőzte. Szerk.)

— **A tűzoltó-egyletnek** folyó hó 27-re hirdett közgyűlése előre nem látható akadályok miatt nem fog megtartatni.

— **Adakozás.** A hosszutemetői kápolnára N. N. 2 frtot, Aujezdsky Adolf pedig a szemináriumi freskó feszület sikerült másolatát adományozta, mely szakértők becslése szerint 300 frtot ér. Dr. Pellet Ödön.

— **Egy értékes** talált mellü van letéve a kapitányi hivatalban, melyet tulajdonosa kellő igazolás mellett átvehet.

Színházi szemle.

(u) **Április 13-án:** „**Angyal Bandi**“, eredeti énekes népszínmű 4 szakaszban, írta Feleki Miklós.

Április 14-én: „**A fekete orvos**“, dráma 5 felvonásban, írta Anicet Bourgeois és Dumanoir.

Április 15-én: „**Gautier Margit**“, dráma 5 felvonásban, írta ifjabb Dumas Sándor.

Április 16-án: „**A szerencse gyermeke**“, vigjáték 5 felvonásban, írta Birchpfeifer Sarolta.

Április 17-én: „**Richelieu herceg első párba-jai**“, vigjáték 3 felvonásban.

Bokody ur színtársulata, mely 4—5 hónapon át időzött városunkban, néhány heti távollét után ujjalag közénk érkezett, megfogya néhány régebbi taggal s erősülve egy-két ujjal. A társulatnak ezuttal csak rövid időre terjedő működéséről nem lehet szándékunk rendszeres bírálatot adni, annál kevésbé lehet czélunk az egyes előadásokat külön-külön felvenni szemlénk keretébe. Mi úgy tudjuk, hogy Bokody ur társulatának tagjai még nincsenek mind együtt s néhány elsőrendű tag még ezután fog hozzája csatlakozni; így tehát csak a méltányosság követelményének teszünk eleget, mikor az egész társulat erejéről nem kockáztatunk véleményt mindaddig, míg azt netalán egész teljességében lesz alkalmunk szemlélhetni.

Az öt előadás alatt, melyről itt összevonva, röviden szólni akarunk, a közönség tömegesen látogatta a színházat. Nem is csoda. Az ujdonság mindig s mindent ingerel bir, még a mi közönségünknek is, mely pedig a közelebb bevégződött színidény utolsó heteiben lehető leglányhábban viseltetett a színügy iránt. Alig fogunk csalódní, ha azt állítjuk, hogy az ujdonság ez ingerével legnagyobb mérvben **Dancz Nina** kisasszony és **Somogyi ur** birt a közönségre. Egy szép, aranyárga haju, fehér arcú, picziny, finom kezű hölgy, kinek kiváló tehetségeit a vidéki városok tömjénezve üdvözölték, s egy karsu, nyulánk, csinos első szerelmes, kinek művészi emelkedéséről a hir nyelve elég hangosan beszélt, hogy az idáig is elhangozzék, valóban sokkal inkább tünemény a mi színi világunkban, hogy bárhol is egy kis izgalmat ne idézne elő. Az izgalom meg volt itt is, azután emelkedett napról-napra, míg végre az ócska, disztelen „szin“ kopott függönye felgördült.

Élénk, rokonszenves tapsok, a tetszés kedvező suttogása és moraja . . . ez **Dancz Nina** kisasszony! Ugyanaz a szép, aranyárga haju, picziny, finom kezű hölgy, kirel annyit hallottunk beszélni s ha nem is az a kifogástalan művészet, melynek hire tömjénfűst közt szárnyalt ide, de — mondjuk ki, hogy hibái dacára is határozott művészet. És a határozott művészet, mely tetőpontját okvetlenül a „**Szerencse gyermeké**“ ben érte el, ki csillogott „**Richelieu herceg**“ ből, sőt még „**Gautier Margit**“ ből is.

Dancz Nina kisasszony nem drámai színész. Rokonszenves, kedves hangja vetelkedik a madár csi-csergésével, de megtörik, elvész a szenvedély viharának hullámzásában. Az a kis pergő nyelv, mely néha-néha hamiskásan selypit, oly jóízűen tud perelni, de oly gyorsan lepergeti „**Gautier Margit**“ első jeleneteit, hogy e pergésben elenyész a jellem sok apró finom árnyalata. Azok az élénk, szép szemek telve vannak kifejezéssel, váltakozik bennük az epedő tekintet a megindító pillantásokkal, de nem tükrözik vissza azt az olthatlan, átható lángot, mely a lélek megrázó szenvedélyéből lobban elő. Szóval: kedves kisasszony! ne maradjon ön „**Gautier Margit**“ jának mostani művészi magaslátán, melyen mint „**A szerencse gyermeke**“ már is messze túl van, hanem maradjon meg „**Szerencse gyermekének**“. Az ijesztőn kifestett arcú Margit (az 5-ik felvonásra értjük ezt) szánandólag összerokad, a kedves kis Hermance-ot pedig felkeresi a hercegi korona Caton anyó kunyhójában is.

Somogyi urat néhány évvel ezelőtt mint kezdő színészt ismerte közönségünk. Azóta — mi legalább — nem hallottunk róla semmit, kivéve egy-két vidéki lap obligát dicséreteit. Öszintén megvallva mi e dicséreteket **Somogyi ur** játékaival nem láttuk igazoltaknak. Ha csinos színpadi alak, erőteljes hang, izletes öltözék művészsé tennének valakit, úgy **Somogyi ur**at feltétlenül annak mondanók, de azt hisszük, hogy ezt

ő maga sem gondolja így. **Somogyi ur** játékában hiányzik a művészet két legfőbb kelléke: a kedély és melegség s ezek hiányát nála bizonyos nyers erély pótolja, mely néha még magánbeszédeiben is, sokszor kellemetlenül harsány hangon, nyilatkozik. „**Fabien**“ -je (A fekete orvosban) teljesen elhibázott alak volt, mely nélkülözötte az önbecsérzet nemes hevét s az értelem melegét is alig mutatta másutt, mint a szigeti jele netben. Mint **Duval Armand**, melegebb is volt, szabatosabban is játszott, bár mozdulatainak modorossága s kezeinek egyhangu összekulcsolása itt is, amott is feltűnő hátrányára volt játékának. E hibákon és hiányokon csak öntudatos, buzgó tanulmány segíthet, melyek nélkül a természet minden szép adománya holt anyag.

A többi előadásról s többi tagokról jövőre!

G a b o n a - á r

április 19-én.

Alsó-ausztriai mérő. — Tiszta buza 6.20, 6.40, 6.60. — Kétszeres 4.50, 4.80, 5.—. — Rozs 3.80, 3.90 4.—. — Árpa 2.50, 2.60, 2.70. — Zab 1.70, 1.75, 1.80. — Kukoricza 3.10 3.20.

Felelős szerkesztő: **Udvardy Géza.**

Nyitlér*).

Küche Lajos urnak a **Hübner-féle** házban levő raktárára, mely dúsan van felszerelve a legújabb találmányu eszközökkel, figyelmeztetjük a t. cz. közönséget. Különösen vaj- és ruhafacsaró-gépei, kézi mangorló, husvágó- és habverő eszközei, nemkülönben sajtolt aczélból készült főző-edényei, chinai ezüst evőeszközei, ugyezinté nagy választékban levő konyhaeszközei érdemelnek figyelmet, melyek a czél-nak tökéletesen megfelelnek.

Belváros, kaszánya-utca 155.

sz. a. — 5 lakosztályból, 5 bolt és egy 3 lóra való istállóból álló ház, alkusz kizárása mellett, szabad kézből eladó. — Bővebb értesítést a tulajdonos ad.

Lichtenstein Fani

divatárusnő

lakása:

fűteza, **Herceg-féle házban.**

Ajánlja magát mindennemű szalmakalapok, u m.: florentin, panama, gyökér, lószőr, riche, stb. tisztítására és divatosítására.

Van szerencsém a nagy-érdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy lakásom Szent-György napjától kezdve az iskola-utczában, 46-ik szám alatt az Eckler-féle házban leend.

Dr. Révy Ferencz,

orvos-sebész tudor és szülész.

Értesitem a t. közönséget, hogy folyó hó 24-én ügyvédi irodámat a Schwanfelder-házból a palotai-kapuban lévő 200 sz. a. Hamvasy-féle házba teszem át.

Valamint eddig azt tekintetem feladatommak, hogy a rám bizott ügyekben gyorsan és pontosan járjak el, ugy e czélt ezután sem fogom szem elől tévesztetni.

Székesfehérvárott 1873. ápril havában.

Pálffy Károly,

köz- és váltóügyvéd.

Alólirott társulat részéről ezen-nel közhírré tétetik, miszerint a légszeszgyárban átvétel mellett elád

Coaksot és kátrányt

tetszés szerinti mennyiségben. Az utalványok a légszeszvilágítási irodában, nádor utca, Töltényi házban váltandók.

A székesfehérvári légszeszvilágítási-társulat.

Göboly és ürü eladás. Szeretesen pusztán **Markusowszky tanyáján, a dinnyési állomáshoz fél-óránnyira, 4 db. göboly és 100 db. hízó ürü eladó.**

* Az e rovatban foglaltakért felelősséget nem vállal a szerkesztőség.

Lakások és boltok.

A székesfehérvári kölcsönös segélyző-egyletnek az uri-utca és folytatott sas-utca sarkán álló ujon épült házában

folyó 1873-ik évi **Jakab naptól**

kezdve több lakás és bolt bérbé adatik. — Bérleni szándékozók bővebb felvilágosítást az egylet hivatalában nyerhetnek.

Székesfehérvárott 1873. ápril 8.

A székesfehérvári kölcsönös segélyző-egylet igazgatósága.

Kos-eladás.

A loóki uradalom részéről (Fejérmegye, Székesfehérvártól 2 1/2 órányira) ezennel közhírré tétetik, hogy a következő gazdaságokban eladásra felállított kosai vannak, nevezetesen:

Kis-Loókon	3 db. tenyész kos
Alsó-Töbörökön	15 " " "
Körtvélyesen	16 " " "
Keresztur Zichy-Majorban	26 " " "
Nagy-Hantoston	114 " " "

egy nemkülönben Kis-Loókon van eladásra — nyírás után átvehető — 165 darab levágni való mustra kos.

A venni szándékozók a fentirt helyeken a kosokat megtekinthetik, s ugyanott vagy Kis-Loókon ajánlataikat a számtartói hivatalnál megtehetik.

Kelt Kis-Loókon, 1873-ik évi ápril hóban.

Hirdetések.

Lisztárak **Mészáros K. és fiai**

(péti műmalmukból.)

0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
fr. 17.—	16.50.	16.—	15.50.	14.50.	12.80.	10.70.	9.60.	8.60.	6.50.

„zsák ingyen.“

Dr. Koch,
kerületi orvos
növény-czukorkái.

A legkiválóbban czélszerű növény- és fű-nedvekkal gazdagon vegyített alk-részek által — a mint azt a leghitelesebb bizonyítványok kétségtelenné teszik — köhögés, rekedtség, nehéz nyelés és nyálkásság eseteiben, *enyhítőleg, csillapítólag és jótékonyan* hatván, czélszerűeknek bizonyulnak; s azért folyton és dicséretesen növekedő elismerésben részesülve ott, hol már használtattak, minden hasonnemű gyártmányok felett *előnyöztetnek.* — **Dr. Kochnak** jegyezett *növény-czukorkái, hosszukás ide csatolt gyárjeggyel* ellátott eredeti skatulyákban 35 és 70 krval, folyvást *valódi minőségben kaphatók:*

Sz.-Fejérvárott, Diebálla Gy., Braun J. gyógyszer., Deutsch A és fia, Légmán A. Komáromban: Belloni Angelo. Csákváron: Lukács Gyula gyógyszer. Esztergomban: Rudolf M. F. Dunaföldváron: Nádhera P. Pápán: Bermüller József. Győrött: Némethy Pál gyógyszer. Veszprémben: Guthard és fiaiul.

Mayer G. A. W. gyáros
Boroszlóban.

Fehér mell-szörpe

valódi minőségben kapható:

Diebálla Gy. gyógyszerárában Székesfehérvárott.

Árak az osztrák államokra nézve:

1/4 itczés palaczk	3 frt. 60 kr.
1/2 " "	1 frt. 80 kr.
1/4 " "	— frt. 90 kr.
1/8 " "	— frt. 50 kr.

Több egészségügyi hatóságok s tisztí főorvosok által igazolva,

mindennemű idült köhögések, mellfájások, nátház, elévült rekedtség, torokbántalmak s tüdő elnyálkásodás ellen eddig még kielégítő siker nélkül soha nem használtott! — Ezen szörp mindjárt első használatnál feltűnőleg jótékonyan hat, — különösen göröcs köhögés- és számarhurtnál; elősegíti a nehéz és megaludt nyálkakiköpést, a gégeingert azonnal enyhíti, s rövid idő alatt eltávolítja minden, — még az oly heves és gonosz aszkórköhögést is s a vérhányást.